

**CÁC BỨC THƯ GỬI CHO
VÀ NÓI VỀ BÀ LAURA C. HOLLOWAY**

Bức Thư 30

Gửi Laura C. Holloway

Khi con đã sinh hoạt đệ tử lâu hơn, con sẽ chẳng lấy làm lạ nếu người ta không quan tâm tới những mong muốn của con, thậm chí chẳng để ý gì tới ngày sinh nhật, những buổi lễ tết và những kỳ chay tịnh của con. Đó là vì đến lúc bấy giờ con đã học được cách đánh giá đúng đắn được cái lớp vỏ làm khung cho Bản ngã cùng với những quan hệ của nó. Đối với kẻ phàm phu, ngày sinh nhật chẳng qua chỉ là một bước kéo dài 12 tháng tiến về năm nhà mồ. Khi mỗi năm mới đánh dấu một bước tiến hóa của con, thì mọi người sẽ sẵn lòng tán dương nó, bấy giờ mới có một điều gì thực đáng khen ngợi đối với con. Nhưng cho đến nay, thậm chí con chưa hề già thêm một tuổi nào, thế mà con lại được đối xử như một người lớn! Con trẻ ơi, hãy cố học cách đứng vững trên đôi bàn chân của mình trước khi con thử đánh liều bước đi. Chính vì con còn quá non trẻ và dốt nát về đường lối sinh hoạt của huyền bí học cho nên con mới dễ dàng được tha thứ như thế. Nhưng con phải để ý tới cách cư xử của mình và bỏ qua –^[1] cùng với những cơn chứng và tính thất thường của bà ta trước khi hết hạn *năm đầu tiên* trong sinh hoạt làm đệ tử của con, nếu con muốn sẽ có năm thứ hai nữa. Khi thì cái hồ trên đỉnh núi cao bản thể của con một ngày kia đang tung tóe nước ra một cách phí phạm giống như những cơn thất thường hoặc cơn giận dữ quét qua tâm hồn con, khi thì các cơn đó lắng xuống và an bình ngự trị trong ‘căn nhà sinh hoạt’ của con thì cái hồ lại giống như một mặt gương. Có ngày con tiến được một bước về phía trước, còn có ngày con lại lùi hai bước. Giai đoạn làm đệ tử không chấp nhận sự chuyển biến như thế; điều kiện tiên quyết và không đổi của nó phải là một tâm trạng bình thản, phẳng lặng, chiêm nghiệm (không phải thụ động như đồng cốt), tâm trạng này thích hợp để tiếp nhận được những ấn tượng tâm linh từ bên ngoài và truyền đạt những ấn tượng tâm linh của chính mình từ bên trong. Ta có thể khiến cho tâm trí hoạt động nhanh như tia chớp điện trong một lúc cao hứng, nhưng Buddhi thì *không bao giờ*. Trong phạm vi trong trẻo của nó, sự bình thản bao giờ cũng phải ngự trị. Thật là điên rồ khi nghĩ về vẻ bề ngoài của Upasika (H. P. B.) theo cách này. Bà không phải là ‘một đệ tử’ . . . Con không thể có được quyền năng tâm linh nếu không trừ tuyệt được những nguyên nhân của sự yếu kém về tâm linh. Con chẳng mấy khi học được các yếu tố tự chủ trong Thông linh thuật; óc tưởng tượng sáng tạo linh hoạt của con có triệu thỉnh những tạo vật hảo huyền được tạo ra ngay trước tâm trí của con mà con không hề biết. Cho đến nay, con chưa có được phương pháp chính xác để dò ra được điều giả dối với điều chơn thật, vì con chưa hiểu được giáo lý về các ma hình.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 31

Gửi Laura C. Holloway

Làm thế nào mà con có thể biết được điều thật khác với điều không thật, điều chơn khác với điều giả? Chỉ bằng cách phát triển Chơn ngã. Làm thế nào mà phát triển Chơn ngã được? Bằng cách trước hết phải cẩn thận đề phòng những nguyên nhân tự mình lừa gạt mình. Và con có thể làm được điều này bằng cách mỗi ngày dành ra một số giờ cố định sống cô đơn để tự chiêm nghiệm mình, viết lách, đọc sách, tẩy trừ các động cơ thúc đẩy mình, học hỏi và sửa chữa các khuyết điểm của mình, hoạch định công việc của mình trong sinh hoạt ngoại giới. Những giờ này phải được dành riêng cho mục đích đó và không ai, ngay cả những người bạn thân nhất của con có thể ở chung với con vào lúc đó. Dần dần tầm nhìn của con sẽ trong sáng ra, con sẽ thấy sương mù tan đi, các năng

^[1] Dường như là Upasika = H. P. B.

lực nội tâm của con được tăng cường, sức hấp dẫn của con đối với chúng ta được thêm sức và sự tin chắc thay thế cho sự nghi ngờ. Nhưng coi chừng, đừng tìm kiếm hoặc dựa dẫm quá nhiều vào uy quyền trực tiếp. Đường lối của chúng ta không giống cách thức của con. Chúng ta hiếm khi nào bộc lộ bất kỳ dấu hiệu nào bên ngoài khiến cho người ta nhận thấy hoặc cảm biết được. Con nghĩ rằng – và – và – đã khuyên bảo con mà hoàn toàn không có sự thôi thúc của chúng ta chẳng? Còn về phần U^[2], con yêu thương bà ta nhiều hơn là con tôn trọng lời khuyên của bà ta. Con không nhận ra được rằng khi nói về hoặc nói thay cho chúng ta, bà không dám trộn lẫn ý kiến riêng của mình với ý kiến mà bà bảo con là của chúng ta. Không một ai trong chúng ta dám làm như thế, vì chúng ta có một bộ luật không thể vi phạm được. Con trẻ ơi, hãy học cách *nhận một lời bóng gió xuyên qua bất kỳ tác nhân nào mà nó có thể được ban ra*. ‘Những bài giảng đạo có thể được thuyết thông qua ngay cả những hòn đá’. Đừng quá bồn chồn về những ‘điều giáo huấn’. Con sẽ luôn luôn nhận được những điều mà con cần khi con đáng nhận được, nhưng không hơn mức xứng đáng của con hoặc mức mà con có thể tiêu hóa được . . .

Thế là giờ đây trận chiến đã được dàn ra rồi; hãy anh dũng chiến đấu và mong sao con chiến thắng.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 32

Gửi Laura C. Holloway.^[3]

Nguyên tắc cơ bản của huyền bí học là mọi lời tầm phào đều được ghi lại cũng như lời đầy ý nghĩa chân thành.

Ta không thể làm được gì nếu con không giúp ta bằng cách tự giúp chính mình. Hãy rán nhận ra rằng trong huyền bí học người ta không thể đi thụt lùi hoặc dừng lại được. Một vực thẳm mở ra ngay sau mỗi bước tiến về phía trước.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 33

Gửi H. P. Blavatsky.

Hãy bảo –^[4], Chơn sư nói rằng các năng khiếu tâm linh đòi hỏi sự giáo huấn và qui luật thậm chí còn nhiều hơn cả các năng khiếu tâm trí, vì trí tuệ tiềm nhiệm điều sai quấy dễ dàng hơn điều tốt nhiều. – phải luôn luôn nhớ những dòng chữ sau đây của Tennyson:

Tự trọng, tự tri, tự chủ. Chỉ có ba điều này mới đưa cuộc sống ta tới quyền năng tối thượng.

Nhưng đồng thời hãy nhớ sự cực kỳ nguy hiểm của ý chí phàm ngã khi nó không bị điều khiển bởi ba đức tính nêu trên, nhất là trong vấn đề phát triển tinh thần.

Hãy nói bà ta để cho sự tự chủ thắng lướt được ý chí phàm ngã và một sự nhạy cảm quá đáng, có như thế thì bà mới có thể trở thành cột trụ hoàn hảo nhất và vững bền nhất của Hội Thông Thiên Học.

^[2] Upasika

^[3] Bà Holloway bảo rằng bà chỉ cung cấp những đoạn trích dẫn, vì bức thư này có ‘tính chất quá riêng tư’ nên không thể trích dẫn nguyên văn trên giấy trắng mực đen được.

^[4] Đường như là L. C. H.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 34

Gửi Laura C. Holloway.

Con trẻ ơi, con muốn có một định nghĩa về ‘Tinh thần’. ‘Sức mạnh tuôn chảy vào’ sẽ định nghĩa tinh thần cũng như bất kỳ thuật ngữ nào khác.

Tại sao con lại phải yếu lòng như thế trong khi thực thi bổn phận của mình. Tình bạn, cảm xúc riêng tư và lòng biết ơn chắc chắn là những cảm xúc cao quý, nhưng chỉ có bổn phận mới đưa tới sự phát triển mà con khao khát xiết bao. Hãy ra sức chỉ cho họ thấy sự thật lần cuối cùng. Ta muốn con đi tới -- ; ta muốn con thay đổi bầu từ khí càng ít càng tốt.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 35

Gửi Laura C. Holloway.

Thật ra những nỗ lực yếu đuối trong cuộc sống rất đáng coi thường khi so sánh với những kết quả của một đời sống vĩnh hằng (một từ mà con khó lòng quan niệm được) và toàn thể mọi hành động đều không đáng kể so sánh với tương lai. Nhưng vì con có tương lai này để hành động và sáng tạo trong đó, chẳng lẽ giờ đây con lại từ chối không chịu tiến bước? Bản chất chia rẽ - do dự trước khi hành động.

Quyền sách^[5] là một đề án được đảm nhiệm; tại sao con không hoàn tất nó? Sự tồn tại của nó ắt tùy thuộc vào con, vì chỉ có con mới có thể tạo ra nó và chẳng ai khác nắm được những tư liệu. Nhưng nếu con từ chối không tiếp tục làm, thì đừng có tự lừa gạt mình bằng ý tưởng sai lầm là con không thể làm điều mà con đã làm.

Lý do thật sự là mất niềm tin và con phải chịu trách nhiệm về ảnh hưởng mà con đã cho phép những người khác tác động lên con. Liệu con có ra sức tạo lại thăng bằng và tìm thấy điều còn thiếu không? Liệu con có quay trở lại tình huống sự vật xưa cũ ở nước Mỹ không? Chúng ta mong mỏi rằng con sẽ thoát ra khỏi những tình huống đó.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 36

Gửi Laura C. Holloway.

Con trẻ oi, niềm an ủi lớn nhất và bản phận trước tiên trong cuộc đời chính là không được gây đau khổ và tránh tạo ra đau đớn cho con người hay thú vật. Không cần phải có một trí thông minh sắc sảo trong tình huống hiện nay cũng có thể cộng 2 với 2 thành 4. Mặt khác, chúng ta có một người chịu đau khổ rất nhiều để phụng sự cho chúng ta và cho chính nghĩa. Người này đã từng bị nghi ngờ, bị lên án và giờ đây lại bị Công Luận hành hình trên cây ô nhục^[6]. Ngay bên cạnh bà có một trong những người gây đau khổ cho bà rất nhiều, là nguyên nhân gián tiếp gây đau khổ, nhưng là người thoát nhìn theo vẻ giả dối bên ngoài ắt không ngần ngại vực chính bà. Tuy nhiên, con người này cũng đã chịu đau khổ, ông đang được xem xét tới và phải được giải quyết những mối nghi vấn của mình^[7]. Để làm cho ông toại nguyện và thế là giúp cho chính nghĩa trong tình hình hết sức phức tạp hiện nay, chúng ta (vốn bị cấm sử dụng quyền năng đối với người Âu Tây) chỉ có thể hành động qua các đệ tử của mình hoặc một người giống như H. P. B. Chúng ta có thể tiếp cận với ông nhưng phải thông qua hai phương tiện nêu trên. Liệu có chẳng những đệ tử kiên cường đủ mức để giúp đỡ chúng ta mà không cần tới quyền năng của chính chúng ta. Một kẻ thì nghìn trùng xa cách^[8] còn người kia bậc cao đồ^[9] đang ở đây. Muốn trả lời thông qua kẻ ngàn trùng xa cách thì phải cần mất hai tháng. Nhưng bà ta (H. P. B.) kiên quyết từ chối kể từ nay trở đi

^[5] Quyền sách được đề cập tới trong một số trích đoạn của thư là quyển ‘*Con người: Những mảnh vụn của lịch sử đã bị lãng quên*’ lúc bấy giờ đang được soạn thảo cộng tác với Mohini M. Chattejee được xuất bản năm 1885.

^[6] H. P. B.

^[7] Tôi nghĩ đó là A. P. Sinnett.

^[8] Có lẽ là Damodar K. Mavalankar.

^[9] H. P. B.

sẽ không dấn thân vào những việc phụng sự như thế nữa. Bà đã làm đúng. Bà đòi hỏi như vậy nhân danh Nghiệp quả của mình và vì vậy ta không có quyền chống lại ý muốn của bà. Sự xả thân của bà đã không được tương thưởng xứng đáng, thật là độc ác và lạm dụng quyền lực khi muốn áp đặt bà chịu những sự hành hạ mới.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 37

Gửi H. S. Olcott

- ^[10] nên tìm thấy trong trực giác của bà mọi bằng chứng cần thiết theo đó chúng ta (các Chơn sư) hài lòng với quyển sách của bà, là toan tính đầu tiên của bà nhằm xiển dương giáo lý huyền bí học. Hãy luôn luôn tử tế và thân thiện như huynh đệ đối với bà. Bà thật trung thực, ngay thẳng, có tâm hồn cao thượng và đầy nhiệt huyết. Đừng chỉ trích bà; lỗi của bà là lỗi của quê hương bà cũng như quê hương con.

Chơn sư K. H.

^[10] L. C. H.

Bức Thư 38

Gửi Laura C. Holloway.

Upasika (H. P. B.) đang bị bệnh, vì vậy con phải làm theo lời ta bảo. Hãy đọc to cho bà nghe (những chương đã hoàn tất của quyển sách ‘*Con Người*’) hoặc là bảo Mohini làm như thế, lần lượt thay phiên nhau để cho con và H. S. O. được khuây khỏa. ‘Chơn sư M’ sẽ theo dõi việc này cùng với D. K. (Djual Khood) và sẽ ngắt lời con (thông qua trung gian của bà ta) khi cần phải sửa. Con trẻ oi, con đã làm được điều tốt. Ta rất hài lòng. Hãy kiên cường; đừng có nghĩ về gia đình nữa, mọi chuyện tốt đẹp thì kết thúc sẽ tốt đẹp. Hãy tin tưởng vào tương lai và hãy hi vọng tràn đầy.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 39

Gửi H. P. B.

Cứ để cho bà ta ^[11] một mình. Con không có quyền gây ảnh hưởng đối với bà ta bằng bất cứ cách nào. Cho dù bà ra đi hay bà ở lại, thì số phận sau này của bà cũng nằm trong tay của chính bà. Ta không thể trả lời đi trả lời lại cùng một câu hỏi. Ta đã nói với bà hãy rán lên và sẽ không nói gì thêm nữa. Con có thể nói với bà rằng đối với một người đã cương quyết chú trọng về một số tâm trạng của mình, một người thường đoán chắc rằng mình sẵn lòng bất cứ lúc nào được báo tin là sẽ đi tới Tây Tạng tìm kiếm ta để nói rằng ‘con đây rồi, Thầy có dạy cho con không?’ Miễn là bà biết rằng nhờ đó mà bà có thể thu được kiến thức mà bà đang tìm kiếm, thì bà đang hành động rõ rệt là không đồng nhất. Chính bầu từ khí của - - (Bức thư sắp tới và người nhận được) đã làm xáo trộn bà. Ta không muốn tỏ ra quá hà khắc mà cấm mọi sự giao thiệp trong lúc này và hậu quả là như thế đấy.

Nếu bà chưa học được nguyên lý căn bản trong huyền bí học theo đó mọi lời tâm phào đều được ghi lại cũng giống như mọi lời có đầy ý nghĩa chân thành, thì bà phải được báo cho biết rõ như vậy, trước khi bà được phép tiến thêm một bước nữa. Ta sẽ không tiên đoán tương lai của bà, con cũng chẳng thử làm như vậy làm chi. Con biết rằng điều này ngược lại với những qui tắc của ta.

Dù sao con cũng không được nuôi tiếc ba tháng đã mất tâm. Trong trường hợp này nỗ lực của con và nỗ lực của chúng ta, cũng như thời giờ của Chơn sư M. đã bị phí phạm nếu rốt cuộc nó là một sự thất bại. Con đã giúp đỡ và người đau khổ duy nhất là chính bà ta. Ta thật lấy làm tiếc. Nếu có thể được ta sẽ phát triển cái bản chất có nhiều năng khiếu thiên phú này, sẽ trấn an và xoa dịu cái linh hồn nhạy cảm đã từng đau khổ vì những vết thương do chính mình tạo ra trong lòng Chân lý vĩnh hằng. Ta không thể làm được gì nếu bà không giúp ta bằng cách trợ giúp chính mình. Hãy rán làm cho bà nhận ra rằng trong huyền bí học, chúng ta không thể lùi bước hoặc ngừng lại vì một vực thẳm mở ra ngay sau mỗi bước tiến tới trước. Hãy tử tế và dịu dàng đối với bà, cho dù điều gì có xảy ra đi chăng nữa. Bà đau khổ và bà chưa bao giờ biết tới lòng kiên nhẫn. Bà muốn làm một đệ tử thực thụ trước khi chính bà tỏ ra là thích hợp với ngay cả cho một ứng viên đệ tử dự bị. Bà cứ nói mãi ‘tôi không phải là một đệ tử’, mà không biết rằng mình đã tự thệ nguyện làm đệ tử một cách vô ý thức khi chưa lâm phạm. ‘Ồi, ước gì tôi chắc chắn được rằng quyển sách sẽ hoàn tất’. Có thật vậy chăng? Vậy là trong khi băn khoăn về một thời gian ngắn trước mặt mình thuộc tương lai thì bà đánh mất hết giờ này sang giờ khác, hết ngày này sang ngày khác, thay vì làm việc với quyển sách trong hiện tại và như thế hoàn tất được nó.

Chơn sư K. H.

[11] L. C. H.

Bức Thư 40

Gửi H. P. B.

Chơn sư K. H. không phải lúc nào cũng có thể bận tâm về những vấn đề lật vặt nhất. Điều này phải chấm dứt. Tại sao bà ta không tin vào những điều con nói mà cần phải có chữ viết tay của Chơn sư. Bà được yêu cầu công bố nó ^[12] đồng thời ở đây và ở hải ngoại, nhưng bà vẫn còn thiếu tự tin. Nếu bà ngoan ngoãn nghe theo lời khuyên đối với bà, nếu bà tránh xa việc hằng ngày rơi vào vòng ảnh hưởng từ khí, mà sau cuộc thử nghiệm đầu tiên, đã lôi kéo bà từ mức cao của một nhà thấu thị xuống mức thấp của một bà đồng cốt, thì đến nay bà ắt đã phát triển đủ để tự tin vào linh ảnh của mình. Đàn bà đều là những người điên rồ đối với chính mình khi muốn làm vừa lòng một người bạn tử tế và đa cảm, đều sẵn sàng hi sinh sự cứu rỗi của chính mình.

Upāsika ở nhà ít thấy rằng tình bạn tôn kính không loại trừ sự ương ngạnh, sự ganh tị và sự ghen tương. Upāsika ở Pātāla ^[13] chẳng bao lâu sẽ nhận biết được những nguy hiểm trong khi phát triển mà bị trộn lẫn một bầu từ khí Tây phương. Hãy cảnh báo bà ta một lần nữa và nếu bà không chú ý thì thôi. Nếu bà đã hỏi ý kiến thì phải nghe theo ý kiến đó. Con có thể bảo bà ta rằng nếu bà ngưng làm việc với con trong một thời gian, thì ta có thể giúp đỡ bà nhân danh K. Chắc chắn là Ngài hiện nay không có thời giờ. Chẳng lẽ bà ta lại không thấy rằng sau khi bà đã ngồi gần – trong khoảng nửa giờ thì linh ảnh của bà bắt đầu thay đổi tính cách? Điều này chẳng phải là một cảnh báo cho bà ta hay sao? Dĩ nhiên bà đang phụng sự cho một mục đích và biết nó ở -- nhưng bà đã được làm cho quên đi mục đích đó do hai bầu từ khí khác.

Con hãy đưa bà theo tới Schmiechen và bảo cho bà *hãy gặp người ta*. Thật vậy bà tốt bụng, thanh khiết và giống như đệ tử, chỉ có điều là lòng tốt của bà khiến bà trở nên nhu nhược. Hãy bảo Schmiechen rằng y sẽ được giúp đỡ. Chính ta sẽ cầm tay y dùng cây cọ vẽ chân dung của K. ^[14]

Chơn sư M.

Bức Thư số 41

Gửi Laura C. Holloway.

Hãy can đảm lên và trung thành; hãy trung thực và thành thật để luôn luôn được chúng ta dòm ngó tới. Con trẻ ơi, hãy tiếp tục như con đang làm. Hãy chiến đấu cho kẻ bị hành hạ và thua thiệt, những người đã xả thân để rồi bây giờ bị bơ vơ cho dù ở Âu châu hay ở Trung quốc. Ta sẽ liên lạc bằng thư từ với con thông qua bà ấy, nhưng điều này không thể xảy ra nếu bản thân con không giữ bí mật này một cách trung kiên. Con có thể trình những bức thư ra, nhưng không bao giờ được tiết lộ cách thức mà chúng đến với con. Con sẽ phải long trọng thệ nguyện với nội dung như thế trước khi ta bắt đầu. Con trẻ ơi, ta ban phúc cho con và con hãy tránh xa những ma hình.

Chơn sư K. H.

Bức Thư 42

^[12] Quyển sách *Con Người v. v.*

^[13] Pātāla là Hạ giới.

^[14] Xem bài của bà Langford (Laura C. Holloway) mô tả diễn biến này được in lại trong tạp chí *Nhà Thông Thiên Học* số tháng 9 năm 1948, mặc dù thân nhân của bà khiến cho bà nhầm lẫn Chơn sư M. là Chơn sư K. H. (Xem *Các bức thư của Chơn sư gửi cho A. P. Sinnett*, Bức thư số 40).

Gửi A. P. Sinnett.

Nhưng có những người mặc dù không có vẻ bề ngoài là ích kỷ, lại cực kỳ ích kỷ trong những khát vọng tinh thần nội tâm. Những người này sẽ đi theo con đường mà mình đã chọn, nhắm mắt trước quyền lợi mọi người ngoại trừ quyền lợi chính mình; chẳng thấy gì ngoài con đường nhỏ hẹp chật đầy phàm ngã của chính mình. Họ bị cuốn hút vào trong việc chiêm nghiệm điều giả sử là ‘đúng đắn’ của mình đến nỗi chẳng có điều gì là đúng đối với họ bên ngoài tiêu điểm tầm nhìn của họ đã bị bóp méo đi qua sự chiêm nghiệm đầy tự mãn, cùng với việc họ phán đoán đây là đúng đây là sai. Tiếc thay có một người như thế lại chính là một người bạn mới mẻ chung của chúng ta là L. C. H. Đức Phật Thích Ca có nói về những điều giống bà như sau: ‘Đối với con, điều phải cũng là thấp kém, còn điều sai lại là một lời nguyên rủa’, vì *đúng* và *sai* cũng ‘lừa bịp những kẻ chỉ biết yêu mình’ và những người khác chỉ được đánh giá theo các ích lợi mà họ thu được – mặc dù các ích lợi này có tính cách thuần túy tinh thần. Cách đây 18 tháng, bị kích động vì óc tò mò từng con và loạn thần kinh sau khi đã đọc kỹ quyển sách *Thế giới Huyền bí* của con, rồi sau này là quyển *Phật giáo Bí truyền* đến mức nhiệt thành gan tị, bà ta quyết tâm ‘tìm cho ra sự thực’ (theo cách diễn tả của bà). Bà muốn làm một đệ tử - trước hết và trên hết là để *viết sách*, như vậy sẽ làm lu mờ đi ‘kẻ phàm phu cạnh tranh với mình’^[15] hoặc làm xáo trộn toàn bộ sự bực bõm mà bà không dính dáng gì vào đó. Bà quyết định đi sang Âu châu để kiếm con. Óc hoang tưởng bị kích thích quá độ của bà đã khoác một cái mặt nạ lên mọi con ma lạc đàn do ‘Sinh viên’ tạo ra và khiến cho sinh viên đó phục vụ mục đích và ý muốn của bà. Bà thành thật tin tưởng vào nó. Trong tình huống đó, vì dự báo được điều nguy hiểm mới cho nên ta bèn can thiệp vào. Ta điện gấp cho Darb: Nath bảo y phải ghi ấn tượng ba lần cho bà nhân danh ta. Trong một thời gian nào đó, ta đã dẫn dắt được tư tưởng của bà, đã khiến cho thần nhân của bà phục vụ được một mục đích nào đó. Nếu đạo tâm chân thành của bà thắng lướt phàm ngã mạnh mẽ của bà thì ta ắt đã cung cấp cho Hội Thông Thiên Học một người làm việc và giúp đỡ tuyệt vời. Người đàn bà khốn khổ này tự nhiên là tốt bụng và có đạo đức, nhưng chính cái sự thanh khiết đó của bà lại thuộc một loại hẹp hòi đến nỗi nó có tính cách *trường lão* (tạm gọi như vậy) khiến cho nó không thể được phản ánh qua bất cứ ai ngoại trừ *Bản ngã* của chính bà. Chỉ có một mình bà là *tốt bụng* và *thanh khiết*, còn tất cả những người khác phải và đáng bị nghi ngờ. Nếu một ân huệ lớn được ban cho bà, thì óc bướng bỉnh của bà ắt không cho bà chấp nhận bất kỳ ân huệ nào không được uốn nắn theo kiểu mẫu của riêng bà.

Và giờ đây bà sẽ nhận được của ta một bức thư trong đó có những điều kiện *tối hậu thư* của ta. Bà sẽ không chấp nhận chúng mà cay đắng phàn nàn với nhiều người trong các con, gọi ra những lời bóng gió mới và những lời quanh co mới chống lại người mà bà đã tuyên bố là *tôn thờ*^[16]. Hãy chuẩn bị. Một tấm ván cứu hộ đã được chia cho bà, nhưng có rất ít hi vọng là bà sẽ chấp nhận nó. Tuy nhiên ta sẽ rán thử một lần nữa, nhưng ta không có quyền ảnh hưởng tới bà theo bất cứ cách nào. Nếu con chấp nhận lời khuyên của ta, thì đừng liên lạc thư từ một cách nghiêm túc với bà cho tới khi có một số điều phát triển mới. Hãy cố gắng cứu ‘Con người’^[17] bằng cách cùng với Mohini xem lướt qua nó và tẩy xóa đi những đoạn giả sử là được ‘Sinh viên’ gọi cảm hứng và đọc cho viết.

Chơn sư K. H.

[15] A. P. Sinnett

[16] H. P. B.

[17] Quyển sách.